

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 29. júla 2019 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Dane – Harmonizácia daňových právnych predpisov – Smernica 2006/112/ES – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – článok 288 prvý odsek bod 1 a článok 315 – Osobitná úprava pre malé podniky – Osobitná úprava pre zdaniteľných obchodníkov – Zdaniteľný obchodník, na ktorého sa uplatňuje úprava zdaťovania prírážky – Ročný obrat určujúci uplatniteľnosť osobitnej úpravy pre malé podniky – Zisková prírážka alebo inkasované sumy“

Vo veci C-388/18,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesfinanzhof (Spoločný finančný súd, Nemecko) zo 7. februára 2018 a doručený Súdnemu dvoru 13. júna 2018, ktorý súvisí s konaním:

Finanzamt A

proti

B,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory C. Lycourgos, sudcovia E. Juhász (spravodajca) a I. Jarukaitis,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteňom na písomnú časť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- nemecká vláda, v zastúpení: pôvodne T. Henze a S. Eisenberg, neskôr S. Eisenberg, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: L. Mantl a L. Lozano Palacios, splnomocnení zástupcovia,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 288 prvého odseku bodu 1 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty

(Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1, ďalej len „smernica o DPH“).

2 Tento návrh bol predložený v súvislosti so sporom medzi Finanzamt A (daňový úrad A, Nemecko) a B, ktorý pôsobí ako predajca ojazdených vozidiel, týkajúceho sa metódy výpočtu ročného obratu poslednej uvedenej osoby na účely uplatnenia osobitnej úpravy pre malé podniky stanovenej v smernici o DPH.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 73 smernice o DPH stanovuje:

„V prípade dodania tovaru a poskytovania služieb, ktoré nie sú uvedené v článkoch 74 až 77, zahŕňa základ dane všetko, čo tvorí protihodnotu, ktorú získal alebo má získať dodávateľ alebo poskytovateľ za tieto transakcie od odberateľa alebo od tretej strany vrátane dotácií priamo spojených s cenou týchto transakcií.“

4 Hlava XII smernice o DPH, nazvaná „Osobitné úpravy“, obsahuje kapitolu 1 týkajúcu sa „Osobitnej úpravy pre malé podniky“. V oddiele 2 tejto kapitoly 1 s názvom „Oslobodenie od dane alebo odstupňované daňové výhody“ sa nachádzajú články 282 až 292 tejto smernice.

5 Podľa článku 282 smernice 2006/112 sa oslobodenie od dane a odstupňované daňové výhody stanovené v oddiele 2 vzťahujú na dodanie tovaru a poskytovanie služieb, ktoré uskutočňujú malé podniky.

6 Článok 288 smernice o DPH stanovuje:

„Obrat, ktorý je základom pre uplatňovanie úpravy ustanovenej v tomto oddiele, pozostáva z týchto súm bez DPH:

1. hodnoty dodaného tovaru a poskytnutých služieb v rozsahu, v akom sú zdanené,
2. hodnoty transakcií oslobodených od dane s možnosťou odpočítania DPH zaplatenej na predchádzajúcom stupni podľa článkov 110 a 111, článku 125 ods. 1, článku 127 alebo článku 128 ods. 1,
3. hodnoty transakcií oslobodených od dane podľa článkov 146 až 149 a článkov 151, 152 a 153,
4. hodnoty transakcií s nehnuteľnosťami, finančných transakcií uvedených v článku 135 ods. 1 písm. b) až g) a poisťovacích služieb, pokiaľ tieto transakcie nemajú charakter doplnkových transakcií.

Výnosy z prevodu hmotného alebo nehmotného investičného majetku podniku sa však neberú do úvahy pri výpočte obratu.“

7 Podľa článku 289 tejto smernice „zdaniteľné osoby oslobodené od dane nemajú právo na odpočítanie DPH v súlade s článkami 167 až 171 a s článkami 173 až 177 a ani nesmú DPH uvádzať vo svojich faktúrach“.

8 Článok 290 uvedenej smernice znie:

„Zdaniteľné osoby, ktoré sú oprávnené na oslobodenie od dane, sa môžu rozhodnúť buď pre všeobecnú úpravu uplatňovania DPH, alebo pre zjednodušujúce pravidlá ustanovené v článku

281. V tomto prípade nemajú nárok na udelenie daňovej úľavy, ktorá môže platiť podľa tej – ktorej národnej legislatívy.“

9 Kapitola 4 hlavy XII smernice o DPH sa týka „Osobitných úprav pre použitý tovar, umelecké diela, zberateľské predmety a starožitnosti“. V oddiele 2 tejto kapitoly 4 s názvom „Osobitná úprava pre zdaniteľných obchodníkov“ sa v jeho pododdieli 1 týkajúcom sa „Úpravy zdaňovania prirážky“ nachádzajú články 312 až 325 tejto smernice.

10 Článok 313 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty uplatnia na použitý tovar, umelecké diela, zberateľské predmety a starožitnosti dodané zdaniteľnými obchodníkmi osobitnú úpravu zdaňovania prirážky zdaniteľného obchodníka v súlade s ustanoveniami tohto pododdielu.“

11 Článok 314 tejto istej smernice stanovuje:

„Úprava zdaňovania prirážky sa vzťahuje na použitý tovar, umelecké diela, zberateľské predmety a starožitnosti dodávané zdaniteľným obchodníkom, ak mu tento tovar v rámci Spoločenstva dodala jedna z týchto osôb:

- a) nezdaniteľná osoba,
- b) iná zdaniteľná osoba, pokiaľ je dodanie tovaru touto inou zdaniteľnou osobou oslobodené od dane v súlade s článkom 136,
- c) iná zdaniteľná osoba, pokiaľ sa na dodanie tovaru touto inou zdaniteľnou osobou vzťahuje oslobodenie od dane pre malé podniky ustanovené v článkoch 282 až 292 a pokiaľ sa týka investičného majetku,
- d) iný zdaniteľný obchodník, pokiaľ bolo dodanie tovaru týmto iným zdaniteľným obchodníkom predmetom DPH v súlade s osobitnou úpravou zdaňovania prirážky.“

12 Článok 315 smernice o DPH znie:

„Základom dane pri dodaniach tovaru uvedených v článku 314 je zisková prirážka, ktorú uplatní zdaniteľný obchodník, znížená o výšku DPH, ktorá sa na túto prirážku vzťahuje.

Zisková prirážka zdaniteľného obchodníka sa rovná rozdielu medzi predajnou cenou, ktorú zdaniteľný obchodník požaduje za tovar, a kúpnu cenou.“

Nemecké právo

13 §1 Umsatzsteuergesetz (zákon o dani z obratu) s názvom „Zdaniteľné transakcie“, v znení tohto zákona uplatniteľnom na konanie vo veci samej (BGBl. 2005 I, s. 386, ďalej len „UStG“), stanovuje:

„1. Dani z obratu podliehajú tieto transakcie:

- (1) dodávky a iné plnenia, ktoré podnikateľ vykonáva za protihodnotu v tuzemsku v rámci svojej podnikateľskej činnosti...“

14 § 10 UStG s názvom „Daňový základ pre dodávky, iné plnenia a nadobudnutia v rámci Spoločenstva“ stanovuje:

„V prípade dodávok a iných plnení (§ 1 ods. 1 bod 1 prvá veta) sa obrat vypočíta... podľa

odmeny. Odmenou je všetko, čo príjemca plnenia zaplatí s cieľom získať toto plnenie, pričom sa však odpočíta daň z obratu...

15 § 19 UStG, nazvaný „Zdaňovanie malých podnikov“, znie:

„1. Daň z obratu splatná za transakcie v zmysle § 1 ods. 1 bodu 1 sa nevyberá od podnikov..., ak obrat uvedený v druhej vete zvýšený o zodpovedajúcu daň nepresiahol 17 500 eur v predchádzajúcom kalendárnom roku a pravdepodobne nepresiahne sumu 50 000 eur v bežnom kalendárnom roku. Obrat v zmysle prvej vety je celkový obrat vypočítaný na základe tržieb po odpočítaní príjmov z investičného majetku, ktoré sú v ňom zahrnuté. ...

...

3. Celkový obrat je súčtom zdaniteľných transakcií vykonaných podnikom v zmysle § 1 ods. 1 bodu 1 po odpočítaní nasledujúcich transakcií:

...“

16 V § 25a UStG s názvom „Úprava zdaňovania prírážky“ sa stanovuje:

„1. Pre dodania hnuteľného hmotného tovaru v zmysle § 1 ods. 1 bodu 1 platí zdanenie podľa nižšie uvedených ustanovení (úprava zdaňovania prírážky), keď sú splnené tieto podmienky:

...

3. Obrat sa stanovuje na základe sumy, o ktorú predajná cena prevyšuje nákupnú cenu daného tovaru;...

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

17 B v rámci svojej činnosti predajcu ojazdených vozidiel uskutočnil zdaniteľné transakcie, na ktoré sa vzťahuje úprava zdaňovania prírážky podľa § 25a UStG. Jeho obrat vypočítaný na základe jeho tržieb predstavoval 27 358 eur v roku 2009 a 25 115 eur v roku 2010.

18 Vo svojich daňových priznaniach k DPH z 10. februára 2010 (za rok 2009) a z 23. marca 2011 (za rok 2010) sa B domnieval, že sa môže odvolávať na postavenie „malého podniku“ v zmysle § 19 UStG, keďže jeho obrat za rok 2009 predstavoval 17 328 eur a za rok 2010 predstavoval 17 470 eur. B nevypočítal tieto obraty na základe tržieb, ale na základe svojej ziskovej prírážky v súlade s § 25a ods. 3 UStG.

19 Pokiaľ ide o prvé z týchto daňových priznaní k DPH, daňový úrad pripustil, že ročný obrat, ktorý sa používa na účely uplatnenia úpravy pre malé podniky, sa mohol určiť na základe sumy ziskovej prírážky, a teda súhlasil s tým, aby sa na B uplatnila osobitná úprava pre malé podniky.

20 Pokiaľ však ide o druhé daňové priznanie k DPH daňový úrad A v daňovom výmere zo 4. októbra 2012 zamietol uplatniť na B úpravu pre malé podniky za zdaniteľné obdobie 2010. Správna prax bola totiž zmenená prostredníctvom Umsatzsteuer-Anwendungserlass (Pokyny na uplatňovanie dane z obratu) z 1. októbra 2010 (BStBl. 2010 I, s. 846), podľa ktorých sa na účely uplatňovania úpravy pre malé podniky, najmä v prípade uplatnenia úpravy zdaňovania prírážky na ďalších predajcov, mal ročný obrat vypočítať na základe tržieb, a nie na základe ziskovej prírážky.

21 Keďže sťažnosť podaná proti tomuto daňovému výmeru bola zamietnutá, B podal žalobu

na príslušný Finanzgericht (Finančný súd, Nemecko), ktorý zrušil uvedený daňový výmer z dôvodu, že tržby presahujúce ziskovú prirážku by sa nemali zohľadniť pri výpočte obratu na účely uplatnenia osobitnej úpravy pre malé podniky.

22 Tento súd usúdil, že článok 288 prvý odsek bod 1 smernice o DPH má priamy účinok a bráni metóde výpočtu, ktorú prijal daňový úrad A. V tomto ustanovení sa totiž stanovuje, že obrat, ktorý sa má použiť na účely uplatnenia úpravy pre malé podniky, sa skladá z hodnoty dodaného tovaru a poskytnutých služieb „v rozsahu, v akom sú zdanené“. Úprava zdaťovania prirážky, ktorá sa uplatňuje na dodávky uskutočnené osobou B, však podľa článku 315 smernice o DPH stanovovala, že sa zdaťuje len zisková prirážka.

23 Daňový úrad A vo svojom opravnom prostriedku „Revision“ podanom na Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd, Nemecko) tvrdí, že došlo k neprávnomu výkladu článku 288 prvého odseku bodu 1 smernice o DPH.

24 Zdá sa, že vnútroštátny súd zastáva stanovisko Finanzgericht (Finančný súd), podľa ktorého sa obrat, ktorý sa má použiť na účely uplatnenia úpravy pre malé podniky podľa článku 282 a nasl. smernice o DPH vo vzťahu k obchodníkom, na ktorých sa vzťahuje úprava zdaťovania prirážky podľa článku 314 tejto smernice, musí stanoviť v závislosti od tejto ziskovej prirážky, keďže v článku 313 ods. 1 uvedenej smernice sa stanovujú osobitné pravidlá uplatniteľné na takýchto obchodníkovi. Vnútroštátny súd uvádza, že podľa článku 288 prvého odseku bodu 1 smernice o DPH sa obrat, ktorý sa má zohľadniť, skladá z hodnoty dodaného tovaru „v rozsahu, v akom sú zdanené“. Toto spresnenie by odkazovalo na rozsah základu dane, ktorý by sa podľa úpravy stanovenej v článku 315 tejto smernice mal obmedzovať na ziskovú prirážku.

25 Tento súd však uvádza, že výraz „v rozsahu, v akom sú zdanené“ uvedený v článku 288 prvom odseku bodu 1 smernice o DPH by sa tiež mohol chápať v tom zmysle, že na účely uplatnenia úpravy pre malé podniky by sa mali z relevantného obratu vylúčiť iba plnenia oslobodené od dane. Na základe tohto prístupu dodávky podliehajúce úprave zdaťovania prirážky, ktoré nie sú oslobodené od dane, ale sú zdaňované ako také, by sa mali zohľadniť v plnom rozsahu a nielen do výšky základu obratu stanoveného osobitnou úpravou nachádzajúcou sa v článku 315 tejto smernice.

26 Vnútroštátny súd navyše nevykláda, aby na základe článku 288 prvého odseku bodu 1 smernice o DPH bolo možné usudzovať, že „hodnota“ dodaného tovaru zodpovedá „súčtu“ dosiahnutých tržieb a že toto ustanovenie sa teda vzťahuje na základ dane v zmysle článku 73 tejto smernice.

27 Keďže sa Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd) domnieval, že rozhodnutie sporu vo veci samej závisí od výkladu ustanovení smernice o DPH, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa v prípade uplatnenia úpravy zdaťovania prirážky podľa článku 311 a nasl. smernice [o DPH] vykladať ustanovenia článku 288 prvého odseku bodu 1 tejto smernice v tom zmysle, že na účely výpočtu relevantného obratu pri dodávke tovaru podľa článku 314 smernice [o DPH] je namieste vychádzať v súlade s článkom 315 uvedenej smernice z rozdielu medzi požadovanou predajnou cenou a kúpnu cenou (obchodná prirážka)?“

O prejudiciálnej otázke

28 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 288 prvý odsek bod 1 smernice o DPH má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave alebo

vnútroštátnej správnej praxi, na základe ktorej sa obrat, ktorý je základom pre uplatňovanie osobitnej úpravy pre malé podniky na zdaniteľnú osobu patriacu do pôsobnosti osobitnej úpravy zdaťovania prirážky stanovenej pre zdaniteľných obchodníkov, vypočíta na základe článku 315 tejto smernice tak, že sa zohľadní výlučne len dosiahnutá zisková prirážka.

29 Podľa článku 288 prvého odseku bodu 1 smernice o DPH obrat, ktorý je základom pre uplatňovanie osobitnej úpravy pre malé podniky, pozostáva z hodnoty bez DPH dodaného tovaru a poskytnutých služieb v rozsahu, v akom sú zdanené.

30 Podľa ustálenej judikatúry však z potreby jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, si v zásade vyžaduje samostatný a jednotný výklad v celej únii, ktorý musí zohľadňovať nielen znenie tohto ustanovenia, ale aj jeho kontext a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (rozsudok z 23. mája 2019, WB, C-658/17, EU:C:2019:444, bod 50 a citovaná judikatúra).

31 Pokiaľ ide najskôr o doslovný výklad článku 288 prvého odseku bodu 1 smernice o DPH, treba poznamenať, že na jednej strane je to práve celková hodnota zdaneného dodaného tovaru a poskytnutých služieb bez DPH, ktorá podľa znenia tohto ustanovenia predstavuje obrat zdaniteľnej osoby, ale že na druhej strane pojem „zdanené“ sa nevzťahuje na pojem „hodnota“, ale na pojem „dodaný [tovar]“ alebo „poskytnuté [služby]“.

32 Z toho vyplýva, že na základe znenia tohto ustanovenia sa na zahrnutie ich hodnoty do obratu zdaniteľnej osoby vyžaduje, aby dodaný tovar a poskytnuté služby boli zdanené ako také, bez spresnenia spôsobu, akým majú byť zdanené, teda bez uvedenia metód, podľa ktorých sú zdanené.

33 Z tohto znenia nevyplýva ani to, že by v každom jednotlivom prípade mali byť dodávané tovary alebo poskytované služby zdanené v plnom rozsahu.

34 Je však nesporné, že dodávky uskutočnené zdaniteľným obchodníkom sú zdanené aj v prípade, že sú zdanené na základe uplatnenia určitej osobitnej úpravy.

35 V dôsledku toho z doslovného výkladu článku 288 prvého odseku bodu 1 smernice o DPH vyplýva, že obrat zdaniteľných obchodníkov, ktorý je základom pre uplatňovanie osobitnej úpravy pre malé podniky, nepredstavuje ich zisková prirážka, ale celková hodnota nimi uskutočnených dodávok.

36 Všeobecná systematika, vývoj a účel smernice o DPH potvrdzujú tento výklad.

37 Pokiaľ ide o všeobecnú systematiku tejto smernice, je potrebné pripomenúť, že v prejednávanej veci ide o spojenie medzi dvoma osobitnými úpravami stanovenými v uvedenej smernici, konkrétne osobitnej úpravy pre malé podniky a osobitnej úpravy pre zdaniteľných obchodníkov.

38 Ako však správne tvrdí nemecká vláda, osobitná úprava pre malé podniky a osobitná úprava pre zdaniteľných obchodníkov sú dve samostatné osobitné úpravy, ktoré sú navzájom nezávislé. Ak v jednej z týchto osobitných úprav neexistuje žiadny odkaz na prvky alebo pojmy nachádzajúce sa v druhej úprave, obsah jednej z nich sa v zásade musí posudzovať bez ohľadu na obsah druhej úpravy.

39 Pokiaľ ide o vývoj právnych predpisov týkajúcich sa DPH, treba poznamenať, že vývoj týchto právnych predpisov takisto potvrdzuje, že pojem „zisková prirážka, ktorú uplatní zdaniteľný

obchodník“ nemôže mať vplyv na výklad pojmu „obrat“ v rámci osobitnej úpravy pre malé podniky.

40 Treba totiž pripomenúť, že osobitná úprava pre malé podniky bola zavedená šiestou smernicou Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) a že len neskôr, s cieľom zaviesť osobitnú úpravu pre zdaniteľných obchodníkov, bola prijatá smernica Rady 94/5/ES zo 14. februára 1994, ktorá doplnila spoločný systém dane z pridanej hodnoty a mení smernicu 77/388/EHS – osobitné režimy používané na použitý tovar, umelecké diela, zberateľské predmety a starožitnosti (Ú. v. ES L 60, 1994, s. 16; Mim. vyd. 09/001, s. 255).

41 Pravidlá určovania obratu na účely uplatňovania osobitnej úpravy pre malé podniky stanovené v šiestej smernici 77/388 sa preto nemôžu považovať za zosúladené, keďže neexistuje výslovné ustanovenie upravujúce takéto zosúladenie s pravidlami týkajúcimi sa osobitnej úpravy pre zdaniteľných obchodníkov, ktoré sú upravené v smernici 94/5.

42 Pokiaľ ide o účel osobitnej úpravy pre malé podniky, Súdny dvor rozhodol, že v rámci tejto osobitnej úpravy sa normotvorca Únie snažil zjednodušiť ústavné požiadavky, ktoré si vyžaduje bežný systém DPH (rozsudok zo 6. októbra 2005, MyTravel, C-291/03, EU:C:2005:591, bod 39), pričom účelom týchto administratívnych zjednodušení bolo najmä posilnenie vytvárania, činnosti a konkurencieschopnosti malých podnikov (rozsudky z 26. októbra 2010, Schmelz, C-97/09, EU:C:2010:632, bod 63, a z 2. mája 2019, Jarmušienė, C-265/18, EU:C:2019:348, bod 37).

43 V tejto súvislosti treba po vzore nemeckej vlády uviesť, že cieľom osobitnej úpravy pre malé podniky nie je posilniť konkurencieschopnosť veľkých podnikov vykonávajúcich činnosť ďalšieho predaja použitého tovaru. Ak by tržby prekračujúce ziskovú prirážku neboli zahrnuté pri výpočte obratu na účely uplatňovania tejto osobitnej úpravy, takéto podniky, ktoré dosahujú vysoký obrat a nízku ziskovú prirážku, by mohli spadať pod túto úpravu, čím by získali neodôvodnenú konkurenčnú výhodu.

44 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že na položenú otázku je potrebné odpovedať tak, že článok 288 prvý odsek bod 1 smernice o DPH sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave alebo vnútroštátnej správnej praxi, na základe ktorej sa obrat, ktorý je základom pre uplatňovanie osobitnej úpravy pre malé podniky na zdaniteľnú osobu patriacu do pôsobnosti osobitnej úpravy zdaňovania prirážky stanovenej pre zdaniteľných obchodníkov, vypočíta na základe článku 315 tejto smernice tak, že sa zahrnú výlučne len dosiahnutá zisková prirážka. Tento obrat sa musí stanoviť na základe všetkých súm bez DPH, ktoré tento zdaniteľný obchodník prijal alebo má prijať, nezávisle od metód, podľa ktorých budú tieto sumy skutočne zdanené.

O trovách

45 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Článok 288 prvý odsek bod 1 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave alebo vnútroštátnej správnej praxi, na základe ktorej sa obrat, ktorý je základom pre uplatňovanie osobitnej úpravy pre malé podniky na zdaniteľnú osobu patriacu do pôsobnosti osobitnej úpravy zdaňovania prirážky stanovenej pre

zdaniteľných obchodníkov, vypočíta na základe článku 315 tejto smernice tak, že sa zohľadní výlučne len dosiahnutá zisková prirážka. Tento obrat sa musí stanoviť na základe všetkých súm bez dane z pridanej hodnoty, ktoré tento zdaniteľný obchodník prijal alebo má prijať, nezávisle od metód, podľa ktorých budú tieto sumy skutočne zdanené.

Podpisy

* Jazyk konania: nemčina.